

Nietszeggende eenvoud

Het hoofd loopt langzaam leeg
De rot vreet aan mijn voet
Alles doet pijn en dat is goed
Zo weet ik dat ik leef

Begin de dag met koffie start
Drink me door het zwarte gat
Ik schop mijn oren stereo
En zie van te dichtbij een klok

Nu nog een keer opnieuw
Vanaf dat het nog niet verveelde
Om elke dag weer mee te spelen
Met sprankel en de nieuwgier

Schuld overwoekert alle gevels
En je krult op in het fietsenhok
Hoe hou je het vol is niet de vraag
Maar hoe je de kop weer leeg maakt

Het drijfzand weten te ontwijken
Van in beton gegoten feiten, alle
Dagdelen beslagen, gesloten tijd
De fuik van onvermijdelijkheid

Soest